

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. VII. Camillus Romam ad Nosocomium sancti Iacobi reuertitur: ibi fit
œconomus: nouo scrupulo de repetendis Capuccinis pungitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

CAPVT VII.

Camillus Romam ad nosocomium S. Iacobi reuertitur: ibi fit œconomus: nouo scrupulo de repetendis Capuccinis pungitur.

CAmillus, intellecta hoc pacto Dei voluntate, statuit deinceps se totum & curas suas omnes ac vigilias ad infirmorum transferre obsequia. Romam igitur ea intentione reuersus, inuenit dimissum haud ita pridem è S. Iacobi nosocomio œconomum. Erant id temporis Domini Prouisores eius loci Dominus Saluiatus (qui fuit postea Cardinalis) Virgilius Crescentius, Paullus Pascuicinus, & Ferdinandus Torres Hispanus: qui de reditu Camilli certiores facti, illum commendatione & rogatu Domini Virgilij iam nominati, qui eum impensè amabat, domus gubernationi præfecerunt. Ita lapis, qui primò propter duritiem suam fuerat reprobatus, atque à dicto nosocomio reiectus, nunc diuina aspirante gratia factus est in caput anguli. Tanto autem studio atque ardore in id studium incubuit, tantumque Christianæ pietatis feruorem exhibuit, vt iam ibi magno cum timore Dei & assiduo Sacramentorum vsu vulgò vitueretur. Nam & ipse
per

per singulas hebdomadas non modò ad ea crebrò vsurpanda, sed etiam ad feruentem erga infirmos charitatem suos exhortabatur: apud quos etiam obtinuit, moremque introduxit, vt pauperibus, antequam lectos conscenderent, pedes lauarentur. Quin tam assiduis in eiusmodi operibus pietatis erat, vt vltimis ante ieiunium quadragenarium diebus, cum festa vbique hilaritas, & hominum personatorum publica discursatio omnium oculos ad se attrahere solet; ipse ne momentum quidem temporis nosocomij fores ad spectandos bacchantium cursus (quemadmodum omnes alij iuuenes factitant) excederet; sed cum suis charissimis fratribus infirmis intra domesticos parietes sese contineret. Erga quos infirmos talem gerebat animum, vt sæpiùs suis ipse manibus pedes putidos & nauseam mouentes lauandos susciperet. Cum cibum sumeret, habebat plerumque super mensam caput mortui, vt recordatione mortis, omnis alieni gustus ac terrenæ delectationis obliuionem caperet. Perseuerabat illo tempore beato Philippo Nerio uti à confessionibus: qui vt vidit à Capuccinis postremò reuersum, ei dixit: *Salue mi Camille, an non tibi dicebam, ne ad eam ires. Religionem, propterea quòd futurum esset, vt plaga recrudesceret, nec tu in ea permaneres?* Nihilominus,

nus,

nus, quod probè sciret omnia ab illo facta esse maioris pœnitentiæ gratia, eum omnino, vt priùs in numerum filiorum suorum spiritualium recepit. Non obstantibus verò tantis diuinæ voluntatis indicijs (nimirum apparebat hanc verè esse artem satanæ, ad impediendum, si quâ posset, Dei consilium) rursus pristinum in eo reuixit desiderium ad bis relictam Religionem remigrandi, tam agendæ peccatorum pœnitentiæ, quàm voti exsoluendi studio. Licet igitur præfecturâ domus tunc fungeretur, tamen iam tertium ad Patres Capuccinos reditum attentauit, & cum eodem Patre Fr. Ioanne Maria à Thusa negotium istud diligenter instanterque exequi studuit: sed ille præteritorum haud immemor, nec ignarus eum veste Religionis iam bis indutum fuisse, ampliùs eum recipere noluit: vt tamen omni ipsum scrupulo liberaret, scripsit ei sua manu sequens testimonium:

Ego Pater Fr. Ioannes Maria à Thusa, Procurator curialis Fratrum Capuccinorum, testor hoc præsentis scripto, CAMILLVM DE LELLIS Bocchiavicensem, ob incurabilem infirmitatem, quæ in vna eius tibia insedit, ad nostram Religionem minimè aptum esse: propterea quòd Constitutionibus nostris commendetur, ne tales in Ordinem nostrum recipiantur. At quò certius constet infirmitatem esse incurabilem, id non tantum

tantum ab eius ore accepimus, sed etiam ipsi semel atque iterum, dato illi nostro habitu (quem dicta de causa deponere debuit) experti sumus. In cuius fidem hac scripsi, & manu mea subscripsi. Actum vigesima sexta Nouembris, anno M. D. LXXX. Romæ in Conuentu nostro.

His tamen non contentus Camillus, cum in mentem ipsi venisset, votum suum non speciatim fuisse vt Capuccinus fieret, sed potius ex Ordine Fratrum de Obseruantia, iterum vno post anno habitum in Conuentu Aræ-cæli assumere laborauit. Verum ab illa quoque Religione eadem de causa est exclusus, accepto similiter altero eius rei testimonio à P. Fratre Daniele Soleduna Procuratore Generali, dato Romæ decima nona Decembris, anno M. D. LXXXI.

Quibus repulsis, extinctum tandem penitus in eo fuit ingrediendi Ordinis S. Francisci tam ardens hactenus desiderium.

CAPVT VIII.

Primæ Camilli cogitationes de institutione nouæ Congregationis.

IAm erat Camillus in suo Præfecti domus officio quietus, & ab omni deinceps voti scrupulo prorsus liber. Quare ista pace animi,